

KHỦNG HOẢNG KINH TẾ, KHỦNG HOẢNG ĐỨC TIN KHỦNG HOẢNG NÀO NẶNG HƠN?

Gần như một định luật, cứ 39 năm khủng hoảng kinh tế toàn cầu một lần ví dụ 1930, 1969, 2008, 2047... Khủng hoảng kinh tế có thể hình dung như nhân loại lâm trọng bệnh.

Còn khủng hoảng đức tin (đạo đức, luân lý, phong hóa...) toàn cầu cũng có quy luật. Cứ mỗi lần được thái bình, thịnh vượng và sung túc lại khủng hoảng đức tin, (dân Do Thái là hình ảnh). Khủng hoảng đức tin có thể hình dung như nhân loại chìm trong lạc thuyết, trào lưu xấu hay cuồng phong sa đọa.

Ngoài những cơn khủng hoảng tâm vĩ mô còn có khủng hoảng tâm vi mô tức ở dạng nhỏ như ở từng tôn giáo, ở từng quốc gia, trong mỗi triều đại, trong một tổ chức, ở một tập thể, nơi mỗi gia tộc, trong từng gia đình hay ở mỗi cá nhân đều có những chu kỳ khủng hoảng kinh tế lẫn khủng hoảng đức tin.

Cả hai cơn khủng hoảng, một thiên về vật chất dễ thấy, một thiên về tâm linh khó thấy... bên nào cũng nặng. Nhưng vì bên dễ thấy người ta siêng đề phòng và tích cực chống đỡ, bên khó thấy người ta khinh thường, nên những cơn khủng hoảng đức tin lắm lúc lại nặng nề, tác hại và để lại nhiều di chứng kinh khiếp ví dụ bão tố *hiện sinh(existentialisme)*, cuồng phong *thế tục hóa (sécularisatisme)*, cơn lốc *hưởng lạc tập thể (sex parties, hardcore partying)* v.v...vẫn còn di hại lâu dài.

Tuy nhiên nặng nhẹ đã là vấn đề, vấn đề tương tác giữa hai loại khủng hoảng càng đáng quan tâm, hễ cơn khủng hoảng kinh tế xảy ra thì đức tin gần như được yên ổn (bởi khốn đốn thì chạy đến Chúa) và ngược lại (bình an thì quên Chúa; đọc lại lịch sử Dân Chúa xưa là Do Thái và lịch sử Dân Chúa nay là Giáo hội). Dân gian có những câu diễn tả quy luật này: *giàu đổi bạn sang đổi vợ; không ai giàu ba họ không ai khó ba đời; hết cơn bĩ cực đến hồi thái lai; đời cha ăn mặn đời con khát nước, suy thịnh tồn vong xoay vần như chóng...*

Kinh nghiệm cho hay, càng giàu có, phú túc, an định, hiển vinh... càng gần Chúa hơn, càng yêu thương và chia sẻ cho anh em thì mọi chuyện sẽ không đến nỗi tồi tệ.